

Педагогічні КАДРИ

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 5 (1639) СІЧЕНЬ 2014 РОКУ

газета
НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Підсумки 2013 року

У Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова відбулась перша в новому календарному 2014 році конференція трудового колективу навчального закладу. На порядку денному розглядався звіт ректора вишу

Віктора АНДРУЩЕНКА про роботу у 2013 році. Подаємо найважливіші, на нашу думку, цитати і думки очільника вишу. З повним текстом виступу ви можете ознайомитись на офіційному сайті університету.

Акредитація

Витримавши низку системних перевірок університет пройшов загальну акредитацію й отримав ліцензію на підготовку фахівців за 128 напрямками і спеціальностями на наступні 10 років!

Позитивні зміни

Університет вирізняє стабільність і системність навчально-виховного процесу, висока вимогливість, відповідальність викладачів і студентів. У звітний період у ньому відбулись суттєві позитивні зміни:

- завершено переформатування навчального процесу для видачі дипломів з додатками європейського зразка;
- університет увійшов у єдину інформаційно-аналітичну базу документообігу;
- відкрито навчальні аудиторії імені академіків Миколи Ярмаченка та Арнольда Грищенка;
- уніфіковано підготовку фахівців за болонською трансферно-накопичувальною системою;
- відкрито навчальний центр турецької мови;
- розгалужена практика довузівської підготовки молоді та іноземних громадян;
- налагоджена системна перепідготовка кадрів.

Соціально-політичний процес

Наш колектив, як і суспільство загалом, переживають нині непрості часи. Суперечливо сприймаємо ми рішення щодо глобального політичного вибору, черговий сплеск мітингових пристрастей, активізацію резонансного громадянського дискурсу.

Не відсторонюючись від цих процесів, студенти і викладачі виявляють власні уподобання здебільшого за межами університету, у вільний від навчання час.

Кожен з нас добре розуміє, що національні надбання, загальний прогрес країни забезпечується тільки продуктивною працею кожного на своєму робочому місці.

Загальна стратегія діяльності погоджена із Наглядовою радою, громадськими організаціями викладачів і студентів, затверджена Вченою радою університету, закріплена колективною Угодою.

Інтернет-популярність

За рейтингом інтернет-популярності в Україні університет обіймає нині четверту позицію, пропустивши попереду лише університети Шевченка, Каразіна і Київську політехніку!

Актуальні завдання

Високі досягнення, між тим, не знімають відомої проблемності та додаткової відповідальності. В частині навчального процесу актуальними на найближчий час є завдання:

- впровадження єдиної системи менеджменту якості вищої освіти у відповідності з міжнародними стандартами;
- акредитація таких напрямів, як інформатика та обчислювальна техніка, менеджмент соціокультурної діяльності, програмна інженерія, управління інноваційною діяльністю й ін.;
- інтенсифікація підготовки вчителів іноземних мов та інформатики, здатних забезпечити вивчення цих предметів у початкових класах загальноосвітньої школи;
- запровадження освітніх програм викладання англійською з видачею "подвійних дипломів";

- оптимізація системи перепідготовки педагогів вищої школи та організації педагогічної освіти дорослих.

Головним при цьому була й залишається якість освіти, забезпеченню якої мають бути підпорядковані будь-які інновації.

Посилення роботи

- Університет має розробити Програму перспективного розвитку кадрового складу, яка б оптимально поєднувала збереження досвідчених кадрів і залучення талановитої молоді.

- Слід ще раз уважно проаналізувати, розробити й запровадити нову модель оплати праці, зокрема в частині використання позабюджетних коштів.

- Радикального перегляду потребує система надання надбавок за продуктивність (ефективність) навчально-виховної та науково-дослідницької діяльності, її складність, шкідливість, напруженість тощо.

Пошана

Аудиторія імені
А. П. Грищенка

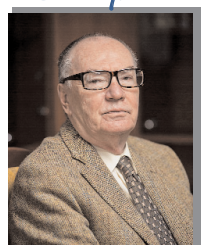
стор. 3

Віктор Синьов:
“Залишаюся вірним
життєвому вибору”

стор. 5

Інтерв'ю

Жанна Кадирова:
“У нашому
суспільстві існує
багато табу”

стор. 7

Інтерв'ю

ВІДКРИЛИ УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ КЛУБ

Урочисту стрічку аудиторії, де буде розміщуватися Український історичний клуб, в Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова 25 грудня 2013 року перерізали ректор вишу Віктор Андрущенко, співголова Наглядової ради НПУ, спеціальний уповноважений Прем'єр-міністра України, один з авторів проекту "Україна славетна" Анатолій Толстоухов і ще один автор цього ж проекту, радник Президента України Володимир Зубанов.

"Для Драгомановського університету велика честь – відкриття такого клубу у стінах закладу, і разом з тим – ми впевнені, що зможемо зробити вагомий внесок у вивчення й популяризацію української історії", – зауважив під час відкриття очільник НПУ Віктор Андрущенко.

За словами Віктора Петровича, одне з його великих бажань – тісна співпраця, розмова й дискусія між студентами, молоддю та високою професурою. На думку ректора, лише так можна мислити, так народжуються істини, розвивається наука, а щойно відкритий Український історичний клуб стане прекрасною базою і аудиторією для таких дискусій і розмов. Академік переконаний, що клуб буде переповнений студентами та науковцями-драгомановцями, а отже – житиме.

Думку в такому ж ключі висловив і Анатолій Толстоухов, побажавши студентам та їх наставникам плідної роботи, мудрості й національного духу.

Велика і світла аудиторія справді сприяє якомусь духовному натхненню до праці. За твердженнями організаторів, дуже скоро вона ще наповниться відповідними книгами, картинами й скульптурами. Про це та про мету проекту детальніше розповів один з авторів проекту "Україна славетна", у рамках якого й відбулося відкриття, Володимир Зубанов.

Як виявилось, в Україні вже створена й продовжує розширюватися мережа українських історичних клубів. На сьогодні такі представництва діють у Рівненській, Сумській, Кіровоградській областях, а також у деяких університетах, школах та бібліотеках. Патріотичні клуби з вивчення історії свого народу знайшли своє місце й в українській діаспорі у Литві, а в найближчому майбутньому планується до відкриття клуб у Вашингтоні. Такі історичні осередки нестимуть єдину загальну мету – об'єднати всі регіони.

тичні клуби з вивчення історії свого народу знайшли своє місце й в українській діаспорі у Литві, а в найближчому майбутньому планується до відкриття клуб у Вашингтоні. Такі історичні осередки нестимуть єдину загальну мету – об'єднати всі регіони.

"Крок до подальшого об'єднання держави неможливий без знання історії і культури. На загальнодержавному рівні потрібно вирішувати гуманітарні питання. У цьому полягає розвиток нашого майбутнього як нації", – зазначає пан Зубанов.

Уже понад місяць на українському веб-просторі функціонує історичний портал "Україна Славетна", розроблений для популяризації історичних знань про кожен куточок нашої держави. Зокрема, на сайті планується представити об'єктивну інформацію про всі періоди становлення української державності. Засновники веб-порталу сподіваються співпрацювати з широким колом громадськості. У їхніх планах – залучення саме цієї мережі українських історичних клубів для наповнення порталу якісною науковою інформацією. Вони створять своєрідні літописи всіх територій України, зосередивши увагу на видатних особистостях, котрі зробили важливий внесок у становлення державності України у різні періоди.

На думку Володимира Зубанова, у Драгомановському університеті неабиякий інтелектуальний ресурс, відомі й талановиті вчені, активні студенти. Їх допомога буде просто незамінною для клубу, порталу й проекту в цілому. Посередництвом спеціально створеного онлайн-телебачення інформацію, лекційні й різноманітні інші заняття та роботи можна буде транслювати у всі куточки України та за кордон, де функціонують українські історичні клуби. Таким чином, можна стверджувати, що дуже скоро Україну обплете павутина вивчення рідної історії, що стане символом, причиною та інструментом консолідації нації.

Прес-служба університету

Конкурс

Наукові пошуки

В ІНСТИТУТІ ІСТОРИЧНОЇ ОСВІТИ ПРЕЗЕНТУВАЛИ КОЛЕКТИВНЕ ВИДАННЯ

У 2014 році виповнюється 100 років від початку Першої світової війни, події якої безпосередньо пов'язані з історією України. Зважаючи на це, в державі заплановано проведення низки відповідних заходів із вшанування пам'яті її жертв. У цьому ракурсі перед сучасними дослідниками стоїть актуальне завдання всебічного та ґрунтовного вивчення тогочасних подій у їх взаємозв'язку з українською історією.

Враховуючи це, колектив авторів з усієї України під керівництвом члена-кореспондента НАН України, доктора історичних наук, професора Реєнта Олександра Петровича підготував видання під назвою "Велика війна 1914–1918 рр. і Україна. У 2-х кн. – Кн. 1 : Історичні нариси / упорядн. О. П. Реєнт; ред. кол.: В. А. Смолій (голова), О. П. Реєнт (відп. ред.) В. В. Шевченко (відп. секр.) та ін. НАН України. Інститут історії України. – К. : ТОВ "Видавництво "КЛІО", 2014. – 784 с.

12 листопада 2013 р. у приміщенні Інституту історичної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова відбулася презентація книги. Ініціатором проведення відповідного заходу виступили відділ історії України XIX – початку XX ст. Інституту історії України НАН України, дирекція Інституту історичної освіти та кафедра методики навчання суспільних дисциплін і гендерної освіти.

Перед присутніми на презентації викладачами (проф. Т. В. Ладиченко, доц. Н. І. Загребельна, доц. Я. М. Камбалова та ін.) та студентами виступив завідувач відділу історії України XIX – початку XX ст., заступник директора Інституту історії України НАН України О. П. Реєнт, випускник історичного факультету КДПІ імені О. М. Горького (нині НПУ імені М. П. Драгоманова). Він підкреслив, що знайомство із виданням допоможе не лише поглибити історичні знання, а й краще відчувати глибину збройних конфліктів, трагічність долі народів, утягнутих в них, масштаб незворотних зрушень в психології людей. Професор І. А. Коляда, виступаючи, зауважив, що для українського народу події Першої світової війни принесли кардинальні зміни у свідомості, активізували доброчинність, розвиток національно-визвольного руху. Ці зміни, за

словами виступаючого, каталізували процес формування української модерної нації, яка з об'єкта міжнародної політики перетворилася на її безпосередній суб'єкт.

Авторський колектив на презентації представляли також колишні випускники Інституту історичної освіти, а нині наукові співробітники Інституту історії України НАН України, кандидати історичних наук Олександр Кирієнко та Володимир Милько.

По завершенню офіційної частини, яка передбачала не лише виступи авторів, а й запитання від присутніх, відбулася автограф-сесія для бажаючих мати книгу на своїй полиці.

"Цікава зустріч з авторами першого в Україні видання, присвяченого подіям Першої світової війни в Україні, випускниками нашого інституту (у минулому факультету) стало для нас прикладом наполегливості у навчанні та прагненні реалізувати свої наукові устремління", – підсумував враження учасників презентації студент магістратури Інституту історичної освіти, кращий студент 2013 року НПУ імені М. П. Драгоманова Сергій Вергун.

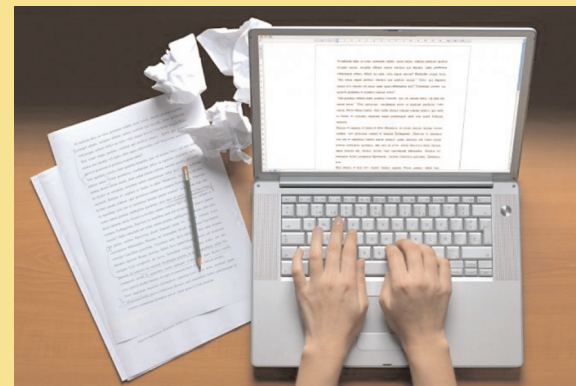
Анатолій БОРЕЙКО,
магістрант Інституту історичної освіти

ПОШУК КРАЩОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ РОБОТИ

Засідання журі, яке визначить найкращі авторські роботи студентів і аспірантів, що опубліковані в газеті протягом навчального року, відбудеться наприкінці травня. Тобто, шановний читачу, у тебе ще є можливість взяти участь в університетському конкурсі "Дотиком пера"!

У конкурсі беруть участь авторські розвідки, статті, інтерв'ю, нариси, вірші, малюнки, які надруковано в університетській багатотиражці, тому важливо, щоб тексти стосувалися діяльності університету або освітньої галузі.

Конкурс на створення кращої авторської роботи, що буде опублікована протягом навчального року в університетській багатотиражці, проводиться з 2001 року і спрямований на підтримку творчих здібностей і соціальної підтримки студентів. За результатами конкурсу буде визначено переможців, які будуть нагороджені трьома преміями: 1 місце – 1 000 грн., 2 – 800 грн., 3 – 500 грн. Визначатиме переможців авторитетне журі: Григорій Волинка – проректор з наукової роботи НПУ імені М. П. Драгоманова, голова журі; Микола Давидюк – студентський ректор; Людмила Кух – керівник прес-служби, поетеса; Володимир Погребенник – завідувач кафедри української літератури НПУ імені М.П. Драгоманова, професор; Сергій Русаков – редактор газети "Педагогічні кадри", відповідальний секретар конкурсу; Ірина Савченко – директор Центру культури і мистецтв НПУ імені М. П. Драгоманова.

ВІДКРИЛИ АУДИТОРІЮ ІМЕНІ АРНОЛЬДА ПАНАСОВИЧА ГРИЩЕНКА

12 грудня 2013 року в житті Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова відбулася знаменна подія – відкриття аудиторії імені Арнольда Панасовича Грищенка – відомого мовознавця, доктора філологічних наук, професора, академіка АПНУ, заслуженого діяча науки і техніки України.

Відкриття аудиторії було справжнім святом. З цієї нагоди до Інституту завітали дорогі гості, зокрема дружина Арнольда Панасовича Ніна Миколаївна, брат Геннадій Опанасович, син Тарас Арнольдович, докторантка **Надія Бойко**, аспірантка **Валентина Заскалета** та товариш – професор **Василь Німчук**, директор Інституту корекційної педагогіки та психології, академік **Віктор Синьов**. Також були присутні викладачі кафедри української мови та інших кафедр Інституту.

шин після вітального слова директора Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка, професора **Анатолія Висоцького**. Народний ансамбль “Купава” виконав улюблену пісню Арнольда Панасовича “Ой, летіли дикі гуси”, розчуливши всіх присутніх та подарувавши неповторні хвилини задоволення.

Багато теплих слів було сказано про діяльність Арнольда Панасовича, про його неоціненний вклад у розвиток українського мовознавства і науки загалом. Це була людина надзвичайно розумна, щира, товариська, весела. А. П. Грищенко завжди говорив, що на першому місці для нього була сім'я, а потім усе інше.

Арнольд Панасович упродовж 25 років очолював кафедру української мови в Інституті української філології, був прекрасним організатором і незамінним, мудрим керівником, опікувався науковою та дослідницькою роботою.

Усі присутні із неймовірною теплотою говорили про Арнольда Панасовича і дуже шкодували, що його вже немає поруч. Завдяки керівництву Інституту української філології гості мали змогу послухати фрагмент лекції професора, записаний на аудіоносії, та переглянути світлин науковця.

Завершилася зустріч подякою Анатолія Висоцького за те, що всі знайшли час і можливість завітати на відкриття нової, світлої, просторої аудиторії імені академіка А. Грищенка, та дзвінкою пісню ансамблю “Купава” “За нашим столом”.

“Арнольд Грищенко був людиною такої висоти, до якої ми прагнемо дорівнятися, але це просто неможливо”.

Валентина Заскалета, аспірантка професора

Відкривали аудиторію завідувач кафедри української мови, професор **Марія Плющ** та проректор з навчально-методичної роботи гуманітарних інститутів, професор **Богдан Андруси-**

ТИЖДЕНЬ ПСИХОЛОГІЇ

У грудні 2013 року в Інституті соціальної роботи та управління НПУ імені Михайла Драгоманова вже традиційно провели низку заходів, присвячених Тижню психології в Інституті.

Кафедрою галузевої психології та психології управління і студентами IV курсу Інституту соціальної роботи та управління було проведено олімпіаду з психології.

11 грудня 2013 року відбувся семінар-тренінг за участі тренера гештальт-терапії **Л. Наumenko** та тренера **В. Дюби** “Все є гештальт”. Впродовж заняття було широко розглянуто гештальт-терапію як один із сучасних напрямів екзистенційної психотерапії. Слухачі мали змогу активізувати знання, отримані впродовж навчання з дисциплін психологічного циклу відповідно до окресленої тематики.

Психологічна бесіда “Чи готова ваша дитина до школи?” була проведена доцентом кафедри галузевої психології та психології управління **Г. А. Дьоміною** зі студентами II та V курсів (спеціалізація “практична психологія”). Мета: здійснити підготовку студентів щодо з'ясування готовності дитини 5-7 років до навчання у школі.

У цьому ж місяці з нагоди Тижня психології відбувся майстер-клас “Коучинг освіти у ВНЗ: сучасна парадигма психологічної практики та сфера професійної компетентності” доцента кафедри галузевої психології та психології управління Інституту соціальної роботи та управління НПУ імені М. П. Драгоманова **Всеволода Зеленина**, члена координаційної ради Інтернаціональної асоціації тренерів НЛП (IAT NLP), лауреата міжнародних конкурсів, члена Українського союзу психотерапевтів (УСП), дійсного члена Європейської асоціації психотерапії, кандидата психологічних наук, практичного психолога, політехнолога, тренера-консультанта з організаційного розвитку з досвідом коучингу, тренерської і консультативної роботи в США, Канаді, Австрії, Італії, Греції, Туреччині, Індонезії, Єгипті, Україні, Росії та країнах СНД з 1996 року.

Прес-служба університету

Тренінг

Лекція

ВАСИЛЬ НІМЧУК ПРО МОВУ

До Дня української писемності та мови 14 листопада 2013 року в Інституті української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка Драгомановського університету лекцію прочитав відомий український мовознавець, дослідник історії української мови, учень Степана Бевзенка, приятель Арнольда Грищенка, завідувач відділу історії та граматики Інституту української мови Національної академії наук України, член-кореспондент НАН України **Василь Німчук**.

Шанованого гостя до слова запросила доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови ІУФ та ЛТ імені Андрія Малишка **Марія Плющ**.

Любіть науку. Це цікава річ, яка варта того.
Василь Німчук

Послухати знаного мовознавця, дослідника давньоруської та старослов'янської мов, історії, діалектів та ономастики української мови, історії української літературної мови, історії української лінгвістики, проблем української мови як конфесійної тощо прийшли не лише студенти-філологи, але й викладачі університету. Візит ученого викликав справжній ажіотаж серед населення Інституту. Говорили про різні: роки викладання в університеті, проблеми захисту інтелектуальної власності в Україні, походження української мови, її оригінальні риси, діалекти, суржик, український правопис, сучасні тенденції розвитку мови. Аудиторія охоче слухала Василя Васильовича та ставила запитання. Подекуди на зміну науковим фактам лектор розповідав смішні історії з життя. Після закінчення лекції науковець зірвав овації слухачів – вони аплодували стоячи.

Інститут української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка

ВЧИЛИСЬ ПИСАТИ ПРОФЕСІЙНЕ РЕЗЮМЕ

19 грудня в Інституті філософської освіти і науки відбувся тренінг “Професійне резюме”. Під час зустрічі студенти дізнались, як яскраво і привабливо створити документ, який високо оцінить роботодавець.

Сьогодні все більше студентів не втрачають нагоди влаштуватись на роботу під час навчання, щоб після завершення вишу мати досвід в обраній галузі і бути більш конкурентоспроможним фахівцем. Тому на зустріч із заступником директора Центру працевлаштування студентів та випускників “Імпульс” **Володимиром Швецом** завітали студенти різних Інститутів: філософської освіти і науки, соціальної роботи і управління, іноземної філології, української філології. Незважаючи на те, що за дверима аудиторії відчувався дух залікової сесії, на тренінг зібрались вмотивовані і цілеспрямовані студенти, що переймаються питаннями майбутнього працевлаштування.

Слід зазначити, що зустріч була влаштована студентом II курсу Інституту філософської освіти і науки **Андрієм Рушицом**, який переконаний, що такі тренінги мають велике значення для студентів-гуманітаріїв. Такі ініціативи підтримує директор Інституту філософської освіти і науки професор **Іван Дробот**: “Цей захід відкриває серію тренінгів, майстер-класів і зустрічей, які підготують студента вигідно презентувати себе і отримати в нашому університеті знання. У березні плануємо провести разом з Центром працевлаштування “Імпульс” великий університетський захід “День кар'єри”, що сприятиме зустрічі студентів і роботодавців безпосередньо в стінах нашого університету”.

Під час тренінгу Володимир Швець зупинився на розповсюджених помилках при написанні резюме і наголосив, що не слід боятись писати всі попередні заслуги. “Один з основних критеріїв – чесність. Під час співбесіди одразу стає зрозуміло, чи володіє людина досвідом, який написала в резюме, – підкреслив тренер. – Часто зазначають цілеспрямованість, але коли роботодавець запитує про цілі, то співбесідник не може дати чіткої відповіді”.

На безкоштовному тренінгу студенти розширили світогляд і стали на крок ближче до бажаної мрії, роботодавці незабаром отримають на десяток більше професійних і сучасних резюме. Гарного настрою та вдалого працевлаштування!

Каріна ДЕДЕ

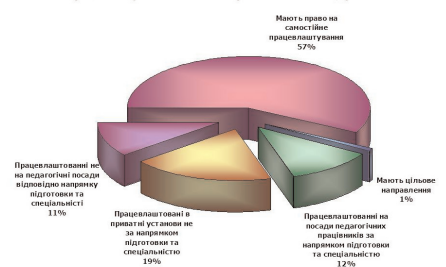
В УНІВЕРСИТЕТІ ДОПОМАГАЮТЬ З ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯМ

В НПУ імені Михайла Драгоманова нового формату набула робота зі студентами та роботодавцями, що стосується першого працевлаштування драгомановців. Пожвавилася діяльність відділу професійно-кар'єрної орієнтації та працевлаштування. Про це говорять самі вдячні студенти й випускники, яким допомогли знайти улюблену роботу.

Задля цього у виші розроблено низку заходів з інформування студентської молоді про сучасний ринок праці і вимоги до фахівців, надається допомога з пошуком першого місця роботи за спеціальністю, працюють консультативні семінари й тренінги та багато іншого.

По допомозі у пошуку робочого місця до відділу звертаються студенти не лише стаціонарної форми навчання, але й заочної. Відповідно до поданих звернень з 02.09.2013 студентів-випускників станом на 26.12.2013. працевлаштована їх певна кількість.

Відносна кількість працевлаштованих студентів-випускників 2014 року ОКР “бакалавр”, “спеціаліст”, “магістр” денної та контрактної форми навчання за особистими зверненнями до Відділу кар'єрної професійної орієнтації та працевлаштування з 02.09.2013 р. НПУ імені М.П. Драгоманова

КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕНЕДЖЕРА ОСВІТИ: УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ПОГЛЯД

Для професорсько-викладацького складу кафедри управління, інформаційно-аналітичної діяльності та євроінтеграції Інституту управління та економіки освіти (завідувач кафедри д. філос. н., проф. В. П. Бех) 2013 рік був по-особливому насиченим на різноманітні наукові події. Це захисти кандидатських та докторської дисертацій, проведення методологічних семінарів, публікації посібників з проблем управління, аналітичного забезпечення та вивчення європейського досвіду, студентські заходи у навчальних закладах, наукові конференції, семінари, інші тематичні екскурсії та знакові акції.

У рамках наукової кафедральної теми “Державно-громадське управління освітою” 3 грудня 2013 року відбувся міжуніверситетський “круглий стіл” “Професійна компетентність сучасного менеджера освіти”.

У ході проведення зроблено наукові спроби аналізу та обговорення державно-управлінських викликів сучасної освіти, її нормативно-правового забезпечення; визначення актуальних проблем освітнього менеджменту; прогнозування завдань з ефективного компетентнісного підготовки і професійної діяльності сучасного управлінця-менеджера освіти в умовах цивілізаційних змін.

Оргкомітетом дискурс обговорення визначився положеннями Указу Президента України від 25 червня 2013 року № 344/2013 “Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року”, де звернуто увагу на недостатню орієнтованість структури і змісту професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти на потреби ринку праці та сучасні економічні виклики. Для вищої школи поставлено завдання розроблення стандартів вищої освіти, зорієнтованих на компетентнісний підхід, узгоджених із новою структурою освітньо-кваліфікаційних (освітньо-наукового) рівнів вищої освіти та з Національною рамкою кваліфікацій (2011).

У роботі круглого столу взяло участь майже 50 осіб, серед яких професори університетів України, викладачі, аспіранти. Рівноправними учасниками, як підкреслив **Володимир Бех**, перший проректор університету, стали студенти випускних курсів Інституту управління та економіки освіти НПУ імені М. П. Драгоманова (спеціальності “Управління навчальним закладом”, “Адміністративний менеджмент”, “Менеджмент організацій”).

Спільною ідеєю стало розуміння сучасного менеджменту освіти, який оперує ідеєю поглиблення професіоналізації фахової університетської підготовки, оскільки управлінські кадри освітньої галузі потребують використання кращих технологій неперервної, зокрема магістерської підготовки, що вивчаються і упроваджуються світовою наукою, практикою менеджменту та вітчизняною наукою управління.

Присутні мали можливість прослухати базові повідомлення кращих професорів нашого університету, докторів наук **Володимира Бека** щодо структури професійної компетентності сучасного управлінця; **Анатолія Слепцова** – зарубіжного досвіду загальної теорії управління, **Григорія Торбіна** – сучасних вимог до керівника навчального закладу, його спрямованості професійної та наукової діяльності.

Констатовано, що для державної освітньої політики актуальними є питання реформування національної вищої освіти в контексті її інтеграції в Європейський про-

Анатолій Слепцов розповідає про зарубіжний досвід загальної теорії управління

Відкриття “круглого столу”

Виступ Ірини Штундер

(управлінсь) освіти і науки; продовжити практику спільного обговорення проблем підготовки сучасних управлінців – менеджерів освіти шляхом проведення відкритих науково-практичних заходів за участі студентства.

Микола МИХАЙЛІЧЕНКО,
доцент кафедри управління, інформаційно-аналітичної діяльності та євроінтеграції

5-річчя кафедри етики та естетики

ЕТИКО-ЕСТЕТИЧНА ТРАДИЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ КУЛЬТУРИ

14 листопада 2013 у рамках VI Міжнародного наукового форуму “Простір гуманітарної комунікації” відбулася студентська науково-практична конференція “Етико-естетична традиція вітчизняної культури”.

Організаторами конференції виступили НПУ імені М. П. Драгоманова, Інститут філософської освіти і науки, кафедра етики та естетики. Проведення конференції співпало з відзначенням 5-ї річниці створення кафедри етики та естетики НПУ імені М. П. Драгоманова. З привітальним словом до учасників конференції звернулися: директор Інституту філософської освіти і науки, доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України **Іван Дробот**, заступник проректора-директора Інституту мистецтв, кандидат педагогічних наук, професор **Василь Федоришин**. Творами українських та зарубіжних композиторів учасників вітали студенти Інституту мистецтв (керівник – заслужений діяч мистецтв В. І. Федоришин). У роботі конференції взяли участь більше 60 студентів та викладачів. Програма роботи науково-практичної конференції складалася з пленарного засідання та роботи в секціях.

У пленарній частині виступили: завідувач кафедри етики та естетики, доктор філософських наук, професор, заслужений працівник культури України **Тетяна Андрущенко** з проблематикою “Роль науково-пошуко-

вої діяльності студента у навчальному процесі”, студентка Інституту філософської освіти і науки **Попко Анастасія** з тематикою “Застосування методу усних інтерв’ю у дослідженні естетичних особливостей сучасного мистецтва”, студент третього курсу вокального факультету Національної музичної академії імені П. І. Чайковського **Семен Дорогой** на тему “Монументальна шевченкіана: історія і сучасність”.

Пленарне засідання

Робота секцій проходила в двох основних секціях: “Етики” та “Естетики”.

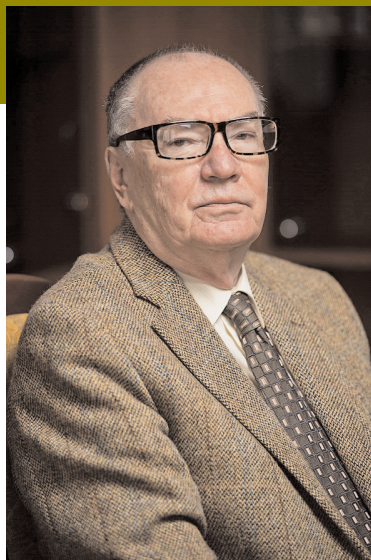
Секція етики

Модерували роботу секції доцент кафедри етики та естетики, к. філос. н. **Олег Магеря**, старший викладач кафедри етики та естетики **Тетяна Шульга**. На секцію подало 20 заявок на участь, це студенти з Інституту природничо-географічної освіти та екології, Інституту іноземної філології, Інституту розвитку дитини, Інституту історичної освіти, Інституту фізичного виховання та спорту, Інституту української філології та літературної

творчості імені Андрія Малишка. Секція проходила в активній дискусійній формі, де кожний проявляв себе і висловлював свою наукову думку відносно кожного виступу. Особливо жваве обговорення викликав виступ **Вадима Котюжана** на тему: “Біоетичні аспекти клонування людини” (Інститут природничо-географічної освіти та екології, науковий керівник – ст. викл. Т. Ю. Шульга). Наприкінці роботи секції керівники подякували всім учасникам за активну та творчу роботу, а учасники, в свою чергу, висловили щирі подяки організаторам і побажали сил та натхнення на організацію наступної.

Секція естетики

Роботу секції модерували професор кафедри етики та естетики, к. філос. н. **Алла Дорога** та доцент кафедри етики та естетики, к. пед. н. **Олена Лобанчук**. Студенти, які взяли участь у роботі секції, представляли переважну більшість напрямів підготовки та спеціальностей університету. Найбільшу активність проявили студенти Інституту української філології та літературної творчості імені Андрія Малишка, Інституту філософської освіти і науки, Інституту фізичного виховання та спорту, Інституту інформатики. Доповідачі продемонстрували знання методів та специфіки проведення наукових досліджень з обраних тем, вміли та навчили вести наукову дискусію, відстоювати і науково доводити власну позицію. Тематика доповідей та жвава дискусія, яка супроводжувала більшість виступів, свідчать про зростаючий інтерес у студентської молоді до дослідження широкого кола проблем естетичної теорії та мистецької практики крізь призму вітчизняної культурної традиції. Учасники конференції висловили одностайну думку про необхідність проведення студентської науково-практичної конференції з подібною тематикою в наступному році, а також про перетворення її у щорічну.

Віктор СИНЬОВ: “Залишаюся вірним життєвому вибору”

Академік ВІКТОР СИНЬОВ сповнений незгасимим ентузіазмом, а його творчий підхід до життя надихає його численних послідовників і друзів. Для розуміння цього підходу ми поспілкувались з Віктором Миколайовичем, який з радістю поділився спогадами про студентські роки. В наступних випусках – інтерв'ю з Віктором Синьовим про наукове і професійне становлення.

– Вікторе Миколайовичу, ваші батьки були людьми мистецтва. Як це вплинуло на ваше дитинство?

– Мої батьки були естрадними артистами, тому це, безумовно, вплинуло. Батько – Микола Синьов – був відомим конферансьє, а матір – Марія – співачкою. Микола Михайлович був не просто талановитим естрадним актором, а й вкрай обдарованим у літературній творчості. Він написав комедію “Транзитные пассажиры”, згодом кілька книжок спогадів про своє життя, друкувався в журналі “Перець”. Батьки з дитинства прищеплювали любов до мистецтва, тому я мріяв досягнути такого ж рівня. Вже в школі мав певні здобутки в цьому напрямі. Мав власні публікації віршів в газеті “Пионерская правда”, а шкільні твори вчителі визнавали як цікаві і творчі. Тому вважав, що маю всі підстави продовжити творчу династію і поступати в театральний інститут.

– Хто займався вашим вихованням?

– Через свою популярність батько постійно гастролював, а матір, на жаль, померла, коли мені виповнилося дев'ять років. Тому вихованням займалась сестра матері – Софія Захарівна. Я вдячний їй за все те, що вона для мене зробила, і постійно навішую її, мамину та батькову могили на Байковому кладовищі, де віддаю їм шану.

– Але наскільки мені відомо, ви навчалися не в театральному інституті?

– Після закінчення школи подав документи на вступ до театального інституту, але, як виявилось, щоб пройти конкурс, мого таланту недостатньо. Я не міг конкурувати з професійними акторами і театральними діячами, які вже мали певний досвід, а я тоді лише щойно закінчив школу. Батько в цей час був у відрядженні, а до кінця вступної кампанії залишалось кілька днів, тому радився з ним по телефону. Він порадив подати документи в КДПІ імені М. Горького. Тоді ректором була Марія Підтиченко, яка була знайома з батьком ще з часів, коли вона була секретарем Київського міськкому партії з питань пропаганди, тому він думав, що вона посприє моєму зарахуванню. Я подав документи в педінститут на російську філологію, але саме в той рік

до спеціальності “вчитель російської мови” додали додаткову – “вчитель співів”. Відповідно при вступі перевіряли голос і слух. Мені було сімнадцять років, і в мене якраз була юнацька мутація голосу, тому коли перевіряли на інтонування, я невдало потрапляв в ноти і не зміг довести, що можу бути вчителем співів.

Іду собі, засмучений, коридором інституту і зустрічаю високого красивого чоловіка. Він агітує мене вступити на педагогічний факультет. Виявилось, що це був декан – Дмитро Шелухін. Він переймався тим, щоб на його відділення поступали не лише – традиційно – дівчата, а й хлопці. Дмитро Якович переконував, що в мене є шанс поступити, тому я подав документи на відділення спеціальної педагогіки. Довелось скласти чотири екзамени, ще й конкурс виявився немаленький –десь сім чоловік на місце. Але я витримав вступні випробування і все успішно склав. Так я й став студентом, і тут оцініть, як це звучало: педагогічного інституту педагогічного факультету відділення спеціальної педагогіки!

– Батько легко змірився з таким вашим життєвим вибором?

– Батько повернувся з гастролей вже після мого вступу до педінституту. Коли я йому розповів свої перипетії зі вступом, виявилось, що Людмила Височинська, яка перевіряла на кафедрі музики голос і слух, була його гарною приятелькою. Він з нею зв'язався, почав домовлятися про моє переведення на філологічний факультет і вона погодилась все влаштувати. Але я не захотів. Запитаєте чому? Відповідь проста: мені сподобалось там, куди я потрапив.

З першого вересня одногрупники стали друзями, а викладачі вражали професійністю. І це не дивно, бо в мене викладали такі відомі вчені, як академік Григорій Костюк, його друг і учень Дмитро Ніколенко, тоді ще молодий Микола Ярмаченко та інші. Мене захопило навчання, тож я залишився вірним життєвому вибору.

– Вікторе Миколайовичу, як ви реалізовували свій творчий потенціал в студентські роки?

– Я зі шкільних років писав вірші, тому мене вабила редакція газети “За педагогічні кадри” тим, що там працювали творчі люди. Вони постійно обговорювали події, писали нові тексти. Мене це захоплювало, і з першого курсу в мене склались чудові взаємостосунки з редакцією. Викладачі педагогічного та інших факультетів були членами редколегії газети, і після пар вони йшли до маленької кімнатки редакції. Щось обговорювали, писали нові тексти. Такі професори, як Карлов, Медушевський, Войтко, Орлик давали мені настанови. Також моїй співпраці з газетою сприяло й те, що редакція знаходилась поруч з аудиторіями педагогічного факультету. Нині це перший поверх головного корпусу нашого університету.

– І яким був перший ваш текст, опублікований в газеті “За педагогічні кадри”?

– Спочатку був не мій текст, а замітка про мене. “Синьов став чемпіоном” – так називалась замітка Лідії Філіппової, викладачки кафедри фізичного виховання. На першому курсі я вперше за історію педінституту переміг в чемпіонаті України серед студентів з настільного тенісу. Тоді я вперше поба-

чив своє прізвище в заголовку, і це мене надихнуло. Раніше я бачив афіші з батьковим іменем, а тут на першому курсі надрукували про мене, ще й з фотографією. Мене визнали в редакції, і я зрозумів, що мене оточують хороші люди. Студенти, викладачі, редакція газети. Ми були хорошими товаришами і поважали одне одного.

Університетська газета не була “бойовим листком”, як це було поширено в ті часи. “За педагогічні кадри” була способом познайомитись одне з одним. З її сторінок ми дізнавались і пишались здобутками у науці, мистецтві, спорті кожного з нас.

Я активно друкував свої вірші і пародії на інших поетів в газеті, і одного разу редактор Петро Ігнатенко, який писав нариси про студентів і викладачів, написав епіграму про мене: “Хочешь ты чтоб пыл смерья свой, молодые на тебя глазели / Но учти, Витек, что синевою ты не скроешь собственную зелень”. Я не втримався і теж відповів. Вже не пам'ятаю точно як саме, але написав йому відповідь: “Одним и тем же почерком – одни и те же очерки”. Такий неординарний жанр привертав увагу читачів і сприяв творчим змаганням. Ми чекали на кожен випуск.

– Певен, що однією участю в університетській газеті ви не обмежились?

– У нас був цікавий колектив, тож ми з цікавістю придумували щось нове. Якось промайнула ідея створити газету, яка миттєво реагувала б на події. Так виникла газета “Сосико”, яка отримала назву в честь її засновників – Олега Сорокотяги, Віктора Синьова і Жори Коберніка. З друзями знаходили цікаві теми і висвітлювали їх: Олег малював карикатури, я придумував лаконічний гострий вірш, а Жора випишував текст на дошці, яка перегортається, гарним почерком. Навіть в одному з номерів газети “За педагогічні кадри” написали, що “Сосико” за формою і актуальністю нагадує “Окна ТАСС”. У відповідь я написав: “Как отмечено в газете/ нам до ТАСС недалеко / знают все на факультете,/ будут знать и в целом свете / что такое Сосико”. Справді, коли студенти виходили на перерву в коридор, то знали, що на них чекає щось цікаве і свіже. Ми щодня робили по кілька випусків. Пам'ятаю, як один студент втік з овочевої бази, куди нас відправляли допомагати народному господарству. І нас попрохали висвітлити такий недружній вчинок. Я написав: “Все работали до пота, а Иснюк домой удрал / чуть руками поработал и ногам работу дал”. Олег створив карикатуру, як наш “однокашник” втікає – зобразив його в русі з довгими ногами.

– Вірші, епіграми, чемпіон з настільного тенісу, статті в університетській газеті, власна газета “Сосико”... Це вражає. Ми ще чогось не знаємо про студентські роки Віктора Синьова?

– Звичайно, мене захоплював театр, це було від батьків у крові. Тоді був популярний театр ляльок Сергія Образцова, і ми хотіли створити щось схоже. Виявилось, що викладач малювання Віктор Соломенний створював ляльки, а ми вирішили вигадувати пародії на наші ж студентські виступи. Так і зробили повноцінну лялькову виставу. Вже коли повернувся до інституту з вчительської роботи в школі і

став у 24 роки заступником декана з виховної роботи, то набув популярності КВН. Ми створили факультетську команду, де я був сценаристом. Команда виявилась потужною і перемагала команди інших факультетів, одного разу навіть обіграли команду Київського інституту цивільного повітряного флоту (нині – Національний авіаційний університет), яка брала участь у Всесоюзній лізі КВН. Ми пишались нашими виступами.

– Коли жартували, зустрічались із цензурою?

– У нас була сильною самоцензура. Не дозволяти собі щось похабне чи когось образити. Наш гумор повинен був бути добрим. Крім того, ми були виховані по-іншому, тому якщо про щось і жартували на кухні, то про те, щоб озвучити те на сцені, навіть не думали. Хоча міжнародна політсатира в нас була цікавою.

Не хочу критикувати, але все ж сьогодні заради рейтингів придумують жарту всіма дозволеними і недозволеними способами. Якщо актори дозволяють собі вульгарне озвучувати зі сцени і за це їм не соромно, то впевнений, що в людини відсутня внутрішня культура.

– На ваші епіграми ображались?

– У мене є книжка “Мои друзья от А до Я”, де у віршованій формі змальовані мої друзі і колеги. Тому краще у них запитайте, чи не ображаються вони на мене. Ректор Віктор Петрович Андрущенко якось сказав так: “Віктор Миколайович видав цю книжку, щоб ми ставали кращими”. Сподіваюсь, що вона справді пішла на користь. Хоча деякі епіграми, які можуть зачепити людину, винесені на літеру “ы”, адже прізвищ на таку букву не існує. Отже, в тих віршах не називаються справжні імена людей.

– Які сьогоденні студентські проекти ви оцінюєте як важливі і потрібні молоді?

– Робота викладача, письменника та актора є виснажливою, бо вони виносять свої творіння на суд людей. Тоді потрапляєш або під овації, або під свист. Мені подобаються творчі проекти наших студентів, а сьогодні вже викладачів – проекти “Щоденник”, “Щоденник. Re: make”, “Продайте їсти”. Олександр Козинець і ви, Сергію, знаходите нові форми, захоплюючі рубрики, цим виправдовуєте свою сміливість і підкреслюєте власну творчість. Людина має бути активною і сама формувати власну особистість, і ваші молодіжні проекти сприяють цьому для багатьох інших. Безумовно, слід зміцнювати і традиційні форми творчого самовираження студентів – у різних жанрах мистецтва, у науці тощо. Успіхів вам і надалі!

Спілкувався Сергій РУСАКОВ

“ОКНА ТАСС” – спеціальний вид малотиражного плаката, який створювався вручну шляхом нанесення фарб на папір через трафарет. Особливістю була мобільність, яка сприяла швидкій реакції на подію. Сатира, гумор і сміх були головним ключем до образних рішень плакатів “Окон ТАСС”.

Епіграма (грец. epigramma – напис) – жанр сатиричної поезії дотепного, дошкульного змісту з несподіваною, градаційно завершеною кінцівкою (пуантом).

ПОДЯКА БІОЛОГАМ УНІВЕРСИТЕТУ

Наприкінці минулого року головний лікар санаторію “Червона калина” Рівненської області, заслужений лікар України Сивий Микола Юрійович надіслав на ім'я ректора університету академіка НАПН України В. П. Андрущенка лист-подяку біологам Інституту природничо-географічної освіти та екології, зокрема завідувачу кафедри зоології, професору В. М. Бровдію та доцентам О. В. Пархоменку, І. С. Івченку і О. М. Царенку за виконану ними високопрофесійну і плідну роботу з вивчення рослинного і тваринного світу території санаторію. Ми звернулись до керівника групи викладачів і науковців доктора біологічних наук, професора Василя Михайловича БРОВДІЯ з проханням дати інтерв'ю з цього приводу для нашої багатотиражки.

– Шановний Василь Михайлович, чому Ви та очолювана Вами група фахівців-біологів нашого університету досліджували рослинний і тваринний світ санаторію “Червона калина”?

– На традиційній зустрічі з відпочивальцями санаторію “Червона калина” головний лікар Сивий Микола Юрійович висловив свою мрію – зробити санаторій заповідником. Наступного дня при зустрічі з ним я задав шановному Миколі Юрійовичу запитання: чи знаєте Ви, що потрібно для того, щоб надати тій чи іншій території статус заповідності? Що на території санаторію є унікальним, рідкісним і цінним, що потребує державної охорони? Микола Юрійович відповів, що він лікар-хірург, прооперував понад однієї тисячі важкохворих, без жодного летального результату, в заповідних проблемах не фахівець, йому потрібен консультант. З цим запитанням він звернувся до ректора університету шановного академіка Віктора Петровича Андрущенка, який своїм наказом призначив комісію з вивчення рослинного і тваринного світу території санаторію “Червона калина” під моїм керівництвом.

– Яка особливість території санаторію і необхідність в наданні їй статусу заповідної?

– Санаторій “Червона калина” розташований на території Західного Полісся України в 50 км на північ від м. Рівне, неподалік с. Жобрин. Він займає площу 24,2 га землі, до якої прилягає водойма площею 76,2 га. Санаторій як лікувальний і оздоровчий заклад заснований в 1993 році завдяки патріотизму і титанічній праці видатного лікаря М. Ю. Сивого та очолюваного ним колективу на місці унікального шматочка землі, по обидва боки невеликої річки Путилівка з багатими покладами карстових порід, занедбаним самосівом мішаного лісу, великим розмаїттям лікарських трав та природними цілющими мінеральними джерелами, що здавна сприяли лікуванню багатьох хвороб людини і тварин.

Задум зберегти цей унікальний, дивовижний край, використати природні дари рідної землі, примножити її багатства з метою оздоровлення та відпочинку населення з'явилися ще в 1982 році, і лише 1993 році закладу надано статус санаторію.

Сьогодні санаторій – могутній культурно-оздоровчий та лікувальний комплекс, збережений і примножений практичною діяльністю людини, яка любить і дбає про збереження природи. Це “свята земля”, яка зцілює своєю енергетикою, кришталево чисте повітря, хвойний ліс, багато різноманітних декоративних дерев і кущів, аромати лікарських трав, калиновий і вишневий гаї, фітосад, які єднують людину з природою, допомагають зміцнити здоров'я, виліковувати різні недуги, сприяє екологічному вихованню людей різного віку.

Санаторій надає ефективну допомогу з кардіологічного, неврологічного, гастроентерологічного і пульмонологічного напрямів, а також при захворюваннях опорно-рухового апарату. Цьому сприяють унікальні цілющі мінеральні джерела.

За досягнення в галузі санаторно-курортної діяльності санаторій нагороджено рядом державних і міжнародних премій.

Зважаючи на сприятливі природно-кліматичні умови, біологічне і ландшафтне

різноманіття, багатство рослинного і тваринного світу, цілющі властивості мінеральних джерел, територія санаторію потребує охорони і державного регулювання.

– Протягом якого терміну та за якими методиками Ви досліджували рослини і тварин на території санаторію?

– Насамперед зауважу, що спеціальних досліджень рослинного і тваринного світу на території санаторію ніхто не проводив. Ми протягом 2012 – 2013 років проводили дослідження у весняний, літній та осінній періоди (по 2-3 дні кожного сезону) для того, щоб скласти повну наукову інформацію про рослинне і тваринне населення цієї території. Специфіка таких досліджень полягає в тому, що активна життєдіяльність рослин і тварин змінюється за сезонами року – одні види (так звані ефемери) активні навесні, інші – влітку чи восени, проводячи інші періоди в стані діапаузи (анабіозу).

Дослідження ми проводили за загальноприйнятими в ботаніці та зоології методиками, збирали зразки трав'янистих рослин, вивчали видовий склад дерев і чагарників, збирали колекції та визначали візуально безхребетних та хребетних тварин, з подальшим опрацюванням зібраних матеріалів в лабораторії, що дозволило нам скласти досить повну уяву про рослинний і тваринний світ цієї території в цілому.

– Які результати Ваших наукових пошуків і які Ваші пропозиції щодо надання території санаторію статусу заповідної?

– На території санаторію нами виявлено приблизно 500 видів та внутрішньовидових форм рослин і тварин, серед яких 310 трав'янистих, деревних і чагарникових (вітаміноносних, ефіроолійних, дубильних, фарбувальних, медоносних, харчувальних, декоративних) рослин, 186 видів безхребетних і хребетних тварин. На території санаторію зростає релікт третинного періоду – гінго дволопатеве і тис ягідний, що потребують особливої охорони, ряд видів рослин-ефемерів, чимало видів рідкісних комах.

Нами вперше складено орієнтовний кадастр рослинного і тваринного світу території санаторію, що є науковою основою для надання їй статусу дендрологічного парку.

– Яка перспектива використання території санаторію для науково-дослідної та еколого-просвітницької діяльності в статусі дендропарку?

– Сама назва санаторію “Червона калина” є дендрологічною. Вся його діяльність спрямовується на збереження і відтворення природи, її екологічних систем, рослинного і тваринного світу.

Крім використання санаторію для оздоровлення та лікування людини, його унікальна природа, природно-кліматичні умови, багатство видів рослин і тварин слугуватимуть базою для ведення науково-дослідної роботи біологів, екологів, медиків, екологічної освіти та виховання молоді і широких верств населення.

Школярі та студенти вищих навчальних закладів матимуть можливість на базі санаторію залучатись до науково-дослідної роботи, здійснювати спостереження за рослинами і тваринами, вести щоденники, проходити навчально-польову практику, проводити природоохоронні акції “Зустрінемо пернатих друзів”, “Збережемо корисних комах”, “Бережіть красу і чистоту рідного краю”, “Сезонні зміни активності рослин і тварин”, “Бджоли лікують людину”, “Цілющі води” тощо. Результати спостережень слугуватимуть основою для складання текстів рефератів, студентських курсових, дипломних і магістерських наукових робіт.

Досвідчені працівники відділу “Фітосад” даватимуть науковій консультації відпочиваючим та відвідувачам про способи розмноження та вирощування деревних і трав'янистих, декоративних і лікарських рослин, можливості їх використання в офіційній і народній медицині.

На території санаторію дотримується заповідний режим, заборонене суцільне вирубування лісу, на узліссях і галявинах заборонено косіння трав, випас худоби, заготівля лікарської сировини тощо.

Планується створення тематичних екологічних стежок за назвами: “Цілющі дерева і кущі”, “Ліки навколо нас”, “Корисні тварини”. Відвідувачі санаторію та відпочивальці у природній красі, на чистому повітрі у супроводі пташиних хорів та барвистих метеликів матимуть можливість не тільки зміцнити своє здоров'я, але й збагатити свої знання про навколишню природу, наблизитись до гармонії тіла і душі – запоруки здоров'я.

Спілкувався
Сергій РУСАКОВ

ЖАННА КАДИРОВА: “У НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ ІСНУЄ БАГАТО ТАБУ”

Жанна Кадирова нині є найперспективнішою українською художницею. Поціновувачі сучасного мистецтва знають та люблять її твори за відвертість і вибір тем, які близькі кожному. Жанна прагне доступності і розуміння з боку глядачів, тому вона залюбки відгукнулася на пропозицію записати інтерв'ю.

– Добрий день, Жанно. Ви сьогодні в чудовому настрої.

– Так, сьогодні чудовий день! Нарешті привезли матеріали для мого проекту в “Пінчук Арт Центр” (розмова записувалась наприкінці жовтня – автор). Це буде грандіозний проект в новому для мене стилі – я створю мозаїку, яка ґрунтується на радянській традиції. Це дуже складна та кропітка робота. На жаль, ніяк не можу придумати назву...

– Які смисли закладаєте в новий проект?

– У малюнку мозаїки буде багато підтекстів, але домінуючим буде обігрування ідеї “luxury life” у сучасному суспільстві. Для деяких прошарків сучасного суспільства життя є лише яскравим феєрверком, тому вони задовольняються лише її зовнішнім проявом. Для таких людей “Феррарі” бажаніший за внутрішній розвиток. Ось таку закладаю ідею, але це ще в стадії розробки.

– Як ви взагалі ставитесь до естетики сучасного українського мистецтва?

– Для мене це складна тема. Що таке українське сучасне мистецтво? Якщо замислитись, то його так багато. Наприклад, 1-го листопада відбудеться відкриття виставки двадцяти найперспективніших молодих українських митців, яких відібрав “Пінчук Арт Центр”. Начебто це і є молоді представники українського сучасного мистецтва, але ж відбирали серед трьох тисяч заявок, отже, і всі ці тисячі людей зараховують себе до сучасного мистецтва. До речі, серед конкурсних робіт було багато і звичайних натюрмортів та пейзажів. Тобто люди створюють те, що вони вважають за потрібне, але залишаються невідомими. Тому складно говорити про те, що точно до сих пір не визначено. Щодо естетики, то я вважаю, що вона не може бути критерієм у відборі сучасних творів мистецтва. Головне – ідея. А якими засобами – естетичними, антиестетичними, провокаційними – вона реалізована це вже інше питання.

– Вважаєте, що мистецтво не повинно мати моральних та естетичних меж?

– Так, на передній план виходить ідея. Хоча ми бачимо безліч прикладів, коли для суспільства залишається незрозумілим закладений митцем смисл твору. Це розстроює, адже ми живемо у XXI столітті. Мабуть, комусь вигідно, щоб суспільство було консервативним, адже люди в такому разі мають визначені межі. Якщо говорити про мою творчість, то я створюю твори, які відповідають запитам сьогоdnішнього часу. Спочатку в мене виникає ідея, а вже потім шукаю засоби для її реалізації. До речі, люблю експериментувати з різними техніками та матеріалами, тому назвала б своє мистецтво більш матеріальним, ніж ірраціональним.

– Чи надихає вас класичне українське мистецтво?

– Звичайно, адже це твори, на яких я вчилася як художник. Воно допомогло

Довідка:

Жанна Кадирова народилася в 1981 році у м. Бровари Київської області. Живе та працює в Києві. Художниця розвинула виразну скульптурну мову для картографування простору (в найширшому значенні слова). Матеріали, з якими вона працює, підкреслюють фрагментарну природу її об'єктів, що співвідносяться із соціальним контекстом повсякдення та рефлексують над ним.

знайти власний творчий шлях. Хоча здебільшого я орієнтуюсь не на класичні зразки, а на сучасників, які вже увійшли в історію мистецтва, – Олександр Гнилицький, Арсен Савадов, Ілля Чічкан. Я закінчила відділення скульптури Київської державної художньої школи, але багато часу проводила в Центрі сучасного мистецтва, де експонувались незвичні на той час картини.

Автор інтерв'ю разом з художницею

Жанна Кадирова любить експериментувати з матеріалом

Зізнаюсь, що для мене не існує такого поняття, як “українське мистецтво”. Як вже сказала, для мене в мистецтві немає меж, тому обмежуватись національним не хочу. Мистецтво повинно бути зрозумілим та актуальним у будь-якій країні світу. Але наголошу, що це не значить, що воно не повинно мати архетипічне підґрунтя.

– Діти, які виховані на сучасному мистецтві, відрізняються від нас, які зростали на класичних традиціях...

– Думаю, що проблема полягає в тому, що ми не вміємо сприймати мистецтво. Я була багато разів в Центрі мистецтва і культури імені Жоржа Помпіду у Франції, де маленькі дітки вже вчать сприймати сучасне мистецтво, і в них це виходить набагато краще за деяких дорослих.

Наприклад, творчість Пабло Пікассо, де відбувається авторська інтерпретація зображення жінки. У нас про це лише жартують і дивляться з-під лоба, а в тому Центрі з дитинства прищеплюють розуміння глибини ідей, які закладені в таких творах.

Взагалі в українському суспільстві існує багато табу,

Головну премію PinchukArtCentre 2013 отримала Жанна Кадирова з роботою “Монументальна пропаганда”

над якими ми навіть не хочемо задуматись: чому саме так? Наприклад, коли на полотнах зображують оголені частини людського тіла, то одразу критикують в образі почуттів людей або у звичайному розважальному характері мистецтва. Але ж насправді такі твори мають набагато глибші і більші завдання, просто суспільство не хоче над ними замислюватися.

– Який ви пропонуєте вихід з цієї ситуації?

– Треба вчити людей розуміти сучасне мистецтво. Потрібно з дитинства вчити дітей бачити більше, ніж просто оточуючу реальність. У нас залишається активною радянська парадигма. Це можна прослідкувати в освітній системі, де історія сучасного мистецтва завершується темою авангарду. Навіть у професійних художніх закладах не розповідають про сучасне актуальне мистецтво, яке нас оточує. І це в професійних закладах! Я вже не говорю про звичайну публіку, які не знають, як розуміти сучасність.

– Можу запевнити, що в нашому університеті сучасність розглядають у всіх її аспектах і проявах.

– Це радує! До речі, маю декілька знайомих з вашого університету і чула позитивні відгуки про підхід викладачів і те, як вони навчають сприймати сучасне мистецтво. Сподіваюсь, у майбутньому наші люди будуть більше приділяти уваги мистецтву, особливо сучасному. Адже воно втілює наше справжнє ество.

Спілкувалась
Анастасія ПОПКО.
Використано фото з сайту
“PinchukArtCentre”
та фото автора

ВІТАЄМО!

Жанна Кадирова стала володаркою Головної премії третього конкурсу Премії PinchukArtCentre 2013. Вона отримала 100 000 гривень та можливість пройти місячне стажування в майстерні одного з всесвітньо відомих художників.

Для виставки 20 номінантів Премії PinchukArtCentre 2013 Кадирова здійснила новий крок у своїй мистецькій практиці, відновлюючи втрачену традицію мозаїки, яку можна зустріти у громадських місцях по всій території колишнього Радянського Союзу. Ці мозаїки мали освітню функцію, пропагуючи моральні та етичні цінності. Адаптуючи той самий матеріал і мистецьку мову, Кадирова трансформує їх за допомогою переміщення до галереї. Її твори критично рефлексують над змінами використання зображень у публічному просторі та загибеллю спадщини колишніх радянських традицій.

Творча діяльність

“Мій батько був художником-оформлювачем. В радянські часи він мав багато замовлень зробити якусь чеканку, розписи, портрети Леніна і так далі. В принципі можна сказати, що я постійно з цим росла, я бачила цю художню “кухню”, – говорить Жанна Кадирова. – Коли я випустилась зі школи, то півтора роки не займалася жодним мистецтвом. Потім поступово прийшла до книжкової графіки, тому що це приносило хоч якісь кошти”.

Одного разу на Сінному ринку Жанна купила фломастери. Саме з цього почалася колекція “Фломореалізм”, яка вже за три роки налічувала більше 200 малюнків. Більшість робіт були подаровані друзям. Таких малюнків було щонайменше 200 штук. Усі вони робилися з натури.

“Є один проект зі старих, за який мені дійсно не соромно. Це “Дошка пошани”. На світлинах зображені типові радянські робітники. В усі образи втілювалася я сама”, – розповіла Жанна. На усіх фотографіях герої суворі і дуже серйозні.

Жанна Кадирова приймала участь і в гурті “Penoplast”, який був організований в 2003 році. Коли вони виступали, то наряджались у костюми з пінопласту. До речі, цей гурт виступав в НПУ імені М. П. Драгоманова в рамках “Тижня мистецтв”.

Один з проектів Кадирової – “Натовп”. Це 50 колажів зроблених з газет різних країн. Для виготовлення одного такого “експонату” треба було два примірники газети. З неї вирізалися усі портрети і компонувалися в колаж. Робота нелегка, тому що треба правильно усе скомпонувати. На таку роботу йде більше часу, ніж це здається на перший погляд.

За матеріалом
www.chasopys.ua

СВЯТО РУХУ, КРАСИ ТА ЗДОРОВ'Я

Напередодні новорічних свят, коли зима вже вступила в свої законні права, студенти і керівний склад Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова фактично розпочали серію святкувань Нового 2014 року та Різдва. 19 грудня 2013 року в спортивному комплексі Інституту фізичної культури та спорту НПУ відбулося традиційне Свято руху, краси і здоров'я. Вкотре це яскраве дійство подарувала драгомановцям викладач-науковець вишу, талановитий педагог **Олександра Дубогай**.

Головною метою заходу є згуртування студентів і викладачів – гарних, здорових, успішних. Виступали студенти перших та других курсів усіх Інститутів, які займаються в спецгрупах на курсах фізичної культури. Моральну підтримку їм забезпечували проректори та директори Інститутів.

Змагання складалось з обов'язкової програми, де один і той же танець під українську пісню зі скакалками танцювали всі збірні Інститутів, та довільної програми, де самостійно вибиралась пісня і ставився танець на тему Нового року, під новорічні мелодії. Костюми були дуже яскраві. Колорит українських вишиванок так і тішив око. А новорічні костюми ще більше додавали відчуття прийдешніх свят.

Всі команди були нагороджені грамотами та статуетками за активну участь. Окремий кубок – за найкращі костюми – отримав Інститут корекційної педагогіки та психології. Також директор Інституту корекційної педагогіки та психології **Віктор Синьов**, директор Інституту педагогіки та психології **Володимир Бондар** та директор Інституту розвитку дитини **Ірина Загарницька** привітали своїх студентів з наступаючим святом Миколая та вручили їм солодкі подарунки.

Звичайно ж, не можна не згадати педагогів, які готували студентів, займалися з ними, ставили танці. Інститут педагогіки та психології, Інститут соціальної роботи та управління підготувала старший викладач, майстер спорту з художньої гімнастики **Лариса Пшенична**. Інститут політології та права, Інститут соціології, психології та управління підготувала старший викладач, кандидат у майстри спорту з акробатики **Алла Козицька**. Інститут корекційної педагогіки та психології, Інститут розвитку дитини готувала старший викладач, кандидат у майстри спорту з веслування на байдарці **Олена Булейченко**. Фізико-математичний інститут готувала старший викладач, кандидат у майстри спорту з плавання **Зоя Філатова**.

Олександра ДУДКО,
прес-служба університету

Фото на згадку

Хто хоч раз слухав пісні у виконанні Олександра Кокойла, той віддасть належне і його красивому голосу, і високій майстерності та професіоналізму виконання.

Олександр обіймає в інституті неспокійну і клопітливу посаду – очолює студентську профспілку. Однак, при всій завантаженості, не забуває і про свою давню супутницю – пісню.

– Закоханий у пісню змалку... Особливо люблю пісню народну, – так він каже про себе.

Любов до пісні Олександр довів ще в студентські роки, навчаючись у нашому інституті і беручи участь у художній самодіяльності. І тепер чи не кожне інститутське свято підтверджує вірність його слів: Олександр – незмінний учасник концертів художньої самодіяльності. У його репертуарі – українські та російські народні пісні, романси, арії з опер. О. Кокойло неодноразово захищав честь інституту на республіканських та обласних конкурсах художньої самодіяльності, має багато дипломів і почесних відзнак.

На фото: співає О. Кокойло.

Фото В. Тимошенка
Педагогічні кадри.
30 вересня 1970 року.

Інформація про фактичні надходження і видатки університету за 2013 рік

Рентабельність інститутів Університету ім.М.П.Драгоманова за 2013 рік (тис.грн.)

№ п/п	Назва Інститутів і факультетів	Надійшло коштів	З/пл з нарах-ям	Матер-и і обл-я	Кап.і пот.р-т	Оренда прим-я	Відряд - ження	Обов-і пл.	Інші вид-ки	Накладні вид-ки	Вид-ки разом	+ / -
1	І-т Корекційної педагогіки	8 772,5	2665,8	17,3	16,8		26,4	137,5	253,5	1 710,6	4 827,9	3 944,6
2	І-т перепідготовки та підв.кв-ї	12 858,9	7425,4	330,5			5,8	174,3	321,3	2 507,4	10 764,7	2 094,2
3	І-т Іноземної філології	7 274,2	3704,4	16,8			7,5	136,0	250,7	1 418,4	5 533,8	1 740,4
4	І-т Політології і права	4 379,5	1962,9	23,4	98,3		3,6	52,8	97,3	854,0	3 092,3	1 287,2
5	І-т Соц.роботи та управл-я	3 202,4	1395,2	3,9			1,6	81,1	149,5	624,4	2 255,7	946,7
6	І-т Педагогіки і психології	5 654,5	3318,3	25,7	14,6		15,4	100,3	184,8	1 102,6	4 761,7	892,8
7	І-т розвитку дитини	3 399,0	1838,5	27,0		36,0	17,1	78,0	143,8	662,8	2 803,2	595,8
8	Вечірній факультет	1 416,9	591,3	0,1			0,0	7,6	14,1	276,1	889,2	527,7
9	І-т упр-я та економіки освіти	3 339,3	2109,0	1,2		61,3	29,1	37,9	69,9	651,1	2 959,5	379,8
10	І-т соц-ї,псих-ї та соц-х ком-й	3 462,0	2394,0	15,3		85,0	14,6	59,5	109,7	675,1	3 353,2	108,8
11	І-т Природн.геогр-ї освіти	2 536,8	1948,1	36,8			17,4	86,6	159,6	494,7	2 743,2	-206,4
12	І-т Фіз.вих-я та спорту	1 972,8	1754,7	13,3			8,2	51,8	95,4	384,7	2 308,1	-335,3
13	І-т Мистецтв	3 191,4	2722,0	70,2			2,3	54,1	99,7	622,3	3 570,6	-379,2
14	Кримський гуманітарний ф-т	452,4	745,7	0,0			4,4	0,0	0,0	88,2	838,3	-385,9
15	І-т Історичної освіти	1 068,3	1222,7	11,9			0,0	81,1	149,5	208,3	1 673,5	-605,2
16	І-т Української філології	2 699,7	2519,7	33,5			7,6	98,7	182,0	526,4	3 367,9	-668,2
17	І-т маг-ри,асп-ри,докт-ри	366,7	1196,5	7,9			0,0	3,8	6,9	71,5	1 286,6	-919,9
18	І-т Фізики та математики	1 107,2	1961,9	44,4			13,5	80,9	149,1	215,9	2 465,7	-1 358,5
19	І-т інформатики	1 651,9	2698,3	7,6			8,5	28,3	52,2	322,1	3 117,0	-1 465,1
20	І-т Філософської освіти і науки	2 077,8	3230,6	11,4			7,2	57,5	105,9	405,2	3 817,8	-1 740,0
21	Інженерно-педагогічний ін-т	547,5	2326,4	20,3			6,7	26,0	47,9	106,8	2 534,1	-1 986,6
	Всього за навчання	71 431,7	49 731,4	718,5	129,7	182,3	196,9	1 433,8	2 642,8	13 928,6	68 964,0	2 467,7